

ÚVOD

Řád Učitelů Lyricus používá ve svém učení vyprávění příběhů více než knihy, promluvy nebo přednášky. Příběhy jsou v duchovních dílech velmi mocným nástrojem, protože mají množství faset či interpretací a kreativních přizpůsobení, což z nich činí báječný nástroj k interakci se skupinou. Příběhy Řádu Učitelů Lyricus jsou také holografické, což znamená, že mohou být chápány souběžně na mnoha úrovních. Tento příběh je zapsán Jamesem.

ŽIVÁ PRAVDA

Ve vzdáleném koutě světa, docela podobném zemi, žil student, který na univerzitě studoval hudbu. Byl to samotářský typ, dobromyslný a vždy se snažící konat správné věci. Jeho jméno bylo Alija. Jeho záměrem, tak jak ho dostal od svého otce, bylo komponovat inspirativní písně. Snem Aliji bylo zkomponovat píseň, která by byla tak krásná a podnětná, že by - čistě prostřednictvím jejích hudebních tónů - přitáhla duchovního Mistra tomu, kdo ji hraje.

Po mnoho let pracoval ve svém pokoji pozdě do noci na svých písních, zatímco ostatní spali. Ale vždy jen potom, co splnil všechny své ostatní úkoly a povinnosti.

Jedné noci, když se utiřil vítr, narazil na pasáž hudby, která mu stále unikala a on si teď byl jistý, že jeho píseň je kompletní. Jednou si ji pro sebe zkusmo zahrál. Nic se nestalo. Potom to zkusil podruhé a potřetí a zkoušel jemné nuance ve svém prstokladu. Stále nic. Při sedmém opakování se konečně v písni ztratil a když se to stalo, začal v jeho místnosti tiše vířit oblak zlatých částic, ze kterého se pomalu vynořila průhledná lidská postava.

Alija byl vylekaný z té rostoucí přítomnosti a na několik okamžiků přestal hrát svou píseň. Ale když to udělal, všiml si, že ta objevující se forma začala vybledávat do slabého světla svíčky v jeho místnosti. Tak rychle obnovil svůj klid a začal opět hrát. K radosti Aliji se ihned obnovila materiální přítomnost Mistryně, se kterou si Alija tolik přál se setkat. Ta přítomnost byla dostatečná na to, aby ji Alija poznal a aby se Mistryně mohla zeptat: „Za jakým účelem jsi mě skrze tuto hudbu vyvolal?“

Alija okamžitě odpověděl, ale stále dál hrál svou píseň: „Mám pro tebe otázky, mnoho otázek ohledně toho, jak funguje nebe, jak můžu dosáhnout většího poznání vesmíru a duše.“

Mistryně se usmála a obřadným hlasem odpověděla: „Není nic, co bych ti mohla říci, kromě toho, že to, co hledáš, je spojené s tím, jak v sobě naleznáš živou pravdu.“

Když to Alija uslyšel, byl velmi překvapený. Byla to přece Mistryně s velkou moudrostí a poznáním, s pověstí svého chápání šířky a hloubky podstaty duše. Ale protože choval k této Mistryni velkou úctu, uvažoval o jejích slovech. Stále dál hrál svou píseň a přitom se zeptal: „Jak naleznu tuto živou pravdu?“

Mistryně natáhla svou štíhlou paži a s překvapující intenzitou promluvila. „Přestaň hrát tuto píseň!“

Alija se bál přestat, protože věděl, že následkem bude to, že by Mistryně mohla zmizet a s ní zmizí do čirého vzduchu i jeho přístup ke všemu poznání. A tak hrál stále dál, přehlížejíce požadavek Mistryně.

„Proč chceš, abych přestal hrát něco, co jsem pro tebe vytvořil?“

„Přestaň s tou písní“, opakovala znovu Mistryně, ale tentokrát nezaújatě.

Alija pochopil, že nedostane žádnou jinou odpověď. Tak splnil její požadavek a když tak učinil, její obraz se pomalu rozpustil zpět do zlatého světla. Najednou byl sám ve svém malém pokoji - jediným zvukem byl jeho vlastní dech, jediným světlem světlo jeho svíčky.

Alija se cítil odmítnutý a rozrušený. Konečně dosáhl toho, o čem si myslel, že je jeho účelem, jen proto, aby mu bylo uctívánou Mistryní řečeno, aby toho nechal. Ale Alija investoval do svého plánu tisíce hodin a tak se rozhodl znovu rozehrát svůj nástroj. Uvažoval, že to vše byl jen test jeho rozhodnutí.

A tak se znovu při sedmém opakování Alijovy písně objevila Mistryně, tentokrát však s nikoliv pouze jemným výrazem zklamání.

Alija si pospíšil něco říci: „Předtím jste naznačila, Mistryně, že dokud se mé otázky nebudou týkat toho, jak naleznu živou pravdu, nemůžete mi odpovědět. Dobře, takže to je asi způsob, jak ji naleznu. Mnoho let jsem pracoval na zkomponování perfektní skladby, abych vás přitáhl a mohl se od vás učit. Nemám v sobě žádné odpovědi, jak naznačujete. Já jsem skladatel, který není vhodný pro atmosféru vyššího filosofického zkoumání. Má mysl pracuje odlišně...“

A potom, jako oduševnělý epitaf, Alija dodal: „Já slyším hudbu, nikoliv poznání. Žádná moudrá slova. Hudbu... jen hudbu.“

Výraz Mistryně se uvolnil, protože ona viděla, že student je upřímný a tato upřímnost přiměla Mistryni k odpovědi.

„Máš zmenšené chápání svého věčného ducha. To je jediné, které je zároveň vším. Je to okolnost, která zužuje každého, kdo je poctěn tím, že odívá lidskou formu v polích časoprostoru. Proč bys měl na tom být jinak?“

Alija naslouchal a uvažoval, že test probíhá dobře, protože obdržel odpověď. „Nechlubím se, že jsem lepší než druzí,“ konstatoval. „Je to jen tak, že má touha po poznání duše je silnější. Je to špatně, Mistryně?“

Alija stále dále hrál svou píseň a pomyslel si, že na svou Mistryni přinejmenším udělal dojem. Snad se mu brzy otevřou dveře poznání.

„Máš jak biologickou, tak duchovní dimenzi,“ odpověděla Mistryně. Neopouštěj svou biologii při honbě za duchovním, protože se to děje skrze tvou biologii, že předstoupí duchovnost - a vytvoří tak živou pravdu ve tvé lidské formě. A tato živá pravda může být třeba hudba, nebo talent v zahradnictví, nebo schopnost inspirovat lidi, nebo sen, který přinese pochopení nějakého aspektu vědy, který byl skrytý před lidskýma očima. Ať to v tobě nabude jakékoliv formy, nezavrhuji to jako něco, co ti brání v obsazení duchovních světů v tobě. Je to právě naopak; je to tvé obejmutí světů Ducha.“

Alija, zasažený slovy své Mistryně, přestal na jeden úder srdce hrát. Ale v tomto nejkratším čase začal přehodnocovat svůj přístup. Jeho prsty se instinktivně začaly pohybovat po nástroji, který držel. To tím, jak si povšiml, že přívětivost Mistryně začala - byť velmi mírně - narůstat. Magická píseň se vznášela v jinak tichém pokoji.

Alija shromáždil svou odvahu. Slýchal příběhy o tom, jak Mistři testují rozhodnutí svých studentů a nyní - více než kdykoliv dříve - se nalézal v situaci, která po něm vyžadovala mluvit tak energicky, jak mu jen jeho výchova umožňovala.

„Nemůžu jinak, než bránit své právo na poznání pravdy... NEJVYŠŠÍ pravdy,“ začal Alija přeskakujícím hlasem, který prozradil jeho nervozitu. „Nejsem uspokojen poznáním částí, když vím, že existuje celek.“

„Celý svůj život,“ pokračoval, „jsem četl duchovní díla a svědomitě jsem je studoval. Ale čím více jsem četl, tím více zmatený jsem z toho byl - až do té míry, že jsem chtěl pravdu úplně opustit. A to jen z jednoho důvodu: pravda byla vždy skrytá. Musela být skrytá, protože v každé knize se psalo něco jiného; každý učitel říkal něco jiného. Ty, jako duchovní učitelka, která střeží nejvyšší Pravdu, to musíš vědět nejlépe.“

Mistryně pokynula svou rukou a jeho nástroj najednou zmizel. V tom okamžiku Mistryně natáhla čas a zatímco hudba nehrála, přítomnost Mistryně se stala zřejmější a skutečnější. Přišla na vzdálenost dvanácti palců k nejistému a třesoucímu se obličejí Aliji. Položila své ruce po stranách jeho hlavy, jako by chtěla ustálit její rovnováhu.

Alija se snažil odvrátit pryč svůj pohled, protože se obával cestovat do hlubokých koridorů jejího pohledu. Ale když začala mluvit, nedokázal jejím očím odolat. Naslouchal hlouběji než kdykoliv předtím.

„Není co ochraňovat, strážit nebo bránit, můj drahý Alijo,“ šeptala odměřeným tónem. „My jsme stvoření Ducha, sloužíme Duchu a přestože odíváme biologii zapomnětlivého zvířete, jsme intimními partnery Jediného Stvořitele. O náš život je postaráno a pečováno Vesmírným Duchem; a je moudré mu důvěřovat, protože to je ta samá inteligence, která navrhla to zázračné tělo, které odíváš, stejně jako architekturu vesmíru, která zdobí noční oblohu.“

„Ty musíš jen naslouchat pocitům lásky svého srdce, které jsou vyjádřené prostřednictvím světelného těla, které je v tobě. To je klíčové pochopení, které je pro tebe důležité. Živá pravda je tvá realizace této ušlechtilé a mocné skutečnosti. Tím ji pozvedáš z říše abstraktna do vřelého prožitku projevu. To je tvůj okamžitý vztah s Božstvím.“

S tím Mistryně ustoupila a v ruku Aliji se znovu objevil jeho nástroj. On rozržitě začal hrát melodii, kterou zkomponoval, ale když tak učinil, přítomnost Mistryně zmizela.

Jak se slábnoucí světlo jejího těla začalo mísit se zlatým světlem svíčky v místnosti, její hlas ještě jednou promluvil.

„Ty přesně znáš ten správný čin, správné gesto a tvořivou odpověď na každou okolnost. Je to tvé ušlechtilé dědictví zakódované ve světelném těle, které je tvým hlubším, vyšším jástvem. Jestliže žiješ tento aspekt své identity, jestliže žiješ v jeho světě, i kdyby to bylo jen několik minut každý den, nejen že najdeš živou pravdu a žiješ ji, ale také ji vysíláš skrze každý tlukot svého srdce.“

Alija té noci nespál. Nespál ani další noc, neboť rozjímal o tom prožitku. Třetí noc, stále hluboce ponořen v myšlenkách, se posadil se svým nástrojem u blízkého jezera. Pečlivě hledal svou cestu v nerovném terénu bezměsíčné noci. Občas zaslechl jen zahoukání sovy. Když konečně dorazil k okraji vody, která před ním ležela jako černé, trpělivé zrcadlo noční oblohy, tak jeho unavené oči utišil odraz světla hvězd.

Zrovna seděl na velké spadlé větvi, když uslyšel podivné zvuky. Nedokázal ale zjistit, odkud přicházejí. Začal vidět nějaký pohyb hvězd a svět před ním nabylo nové průzračnosti. Ten zvuk byl zřetelně hudební, ale přitom se zdálo, že přichází z hvězd. Celá Příroda byla tichá, až na ten záhadný zvuk, který byl všude kolem něj. Připomínal symfonii exotických nástrojů, na které bylo hráno mistrovštěji, než si smrtelník dokáže představit.

Bývala doba, kdy by si Alija chránil svůj smysl pro to, co je skutečné, ale rychle to pokušení opustil. Bývala doba, kdy by jeho ego předstoupilo a odsoudilo ten prožitek jako iluzi nebo mystické zjevení - prostý důsledek stavu jeho únavy. Ale za uplynulé dvě noci se naučil něco, co ho změnilo. A dnes, pod nejslabším světlem, našel živou pravdu v médiu, kterému rozuměl nejlépe: v hudbě.

KONEC

Z anglického originálu: <https://wingmakers.com/writings/sixheartvirtues/the-living-truth/>

Publikováno: https://tvurcikridel.cz/ctnosti_srdce/ziva-pravda/

a <https://tvurcikridel.blogspot.com/p/ziva-pravda.html>

Přeložil Ondřej Průzračný, září 2021

[TvurciKridel.cz](https://tvurcikridel.cz) a [TvurciKridel.blogspot.com](https://tvurcikridel.blogspot.com)